

Texel

Daar zijn ze dan, de eerste zonnestralen van de dag
Ze kietelen de horizon, en weet je wat ik zag?
Daarboven in een boom, de takjes netjes bij elkaar
In een lief klein nestje ligt een eitje klaar

Tik, tik, tik – krak – het eitje komt langzaam uit
Ik zie een héééél klein snaveltje en hoor een zacht geluid
Daar piept een merel, zijn hoofdje uit het ei
Vader en moeder staan al klaar vol liefde, o zo blij
Moeder Merel vliegt wel weken heen en weer
Met wormpjes en insectjes, keer op keer op keer

Merel groeit als kool zo snel, zijn nestje wordt te klein
Hij kijkt over de rand en slikt: als ik val, doet het vast veel pijn
Hij gaat op het randje staan en waagt toch de sprong
Hij weet precies wat hij moet doen en denkt: ik wíst dat ik dit kon!

Hij vliegt van tak tot tak, van boom tot boom, van dak tot dak
Tot op een dag – de Wind zit mee – is hij plotseling aan zee
Hij weet niet waar hij kijken moet, hoe eindeloos, die zee
Al die golven, eb en vloed, en *plots* heeft hij een idee
Wat als ik nou die kant op vlieg, daar zal toch vast iets zijn?
Maar de zee lijkt zo ontzettend groot, en ik ben maar zo klein

Zeven dagen lang vliegt hij telkens heen en weer
En elke dag dat hij daar is, wil hij steeds een beetje meer
En al die dagen heeft een zeehond liggen kijken
Naar die merel, en wat hij daar doet, dat moet nog blijken